

det, end vi kan få lejlighed til i dag, for det handler jo også, som hr. Kristian Thulesen Dahl så ganske korrekt var inde på, om hele det folkelige mandat for denne unionskonstruktion.

Dette folkelige mandat er meget beskedent, kan jeg oplyse fru Elisabeth Arnold om, og det er årsagen til, at f.eks. Spanien ikke tør afholde en folkeafstemning om Unionen.

Man ved godt, at man sandsynligvis risikerer at få nedstemt en ny traktat. Hvis der så også indlemmes lande i Unionen, hvor et flertal i befolkningen måske er imod, men man ikke tør spørge den, fordi man er bange for resultatet, hvor bliver det folkelige mandat så af til den Union, som fru Elisabeth Arnold mener vi stadig væk skal være medlem af?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når jeg sådan lyttede med større og større undren til debatten her om, hvad demokrati er, er det, der nok har undret mig mest, at jeg sidder tilbage med den opfattelse, at hr. Keld Albrechtsen mener, at en af de helt store skavanker ved Unionen er, at Unionen ikke pålægger de enkelte lande, hvordan deres demokrati skal opbygges. Det vil sige, at hr. Keld Albrechtsen på dette punkt ønsker sig noget mere Union og noget mindre selvbestemmelsesret. Hr. Keld Albrechtsen er af den opfattelse, at det burde være et suverænt EU-anliggende ikke kun i forhold til EU, men også til lande, der ønsker samarbejdsaftaler, associeringsaftaler, eller til nye lande, som ønsker optagelse. Der skal man stille som betingelse, at EU kan fastsætte reglerne for, hvordan de træffer deres beslutninger.

Jeg er dybt taknemlig for, at det ikke forholder sig sådan. Jeg er tilhænger af, at det enkelte land bevarer sin suveræne ret til selv at fastlægge sine egne demokratiske principper. Jeg respekterer måden, andre træffer beslutninger på, på samme måde som jeg forventer, at andre respekterer den måde, den danske befolkning træffer beslutninger på i overensstemmelse med vores grundlov og med de valg, som befolkningen træffer, hver gang de vælger medlemmer til Folketinget, ved folkeafstemning eller på anden vis.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er hr. Ole Stavad jo en betydelig oratorisk begavelse, og det kan ingen tage fra ham; men her tror jeg, han gør sig skyldig i manipulation med debatten.

Det, som vi har diskuteret, var, hvorvidt Enhedslisten af moralske og andre grunde skulle være tvunget til at stemme for optagelsen af nye lande. Det var Enhedslisten, der skulle pålægges at stemme på en bestemt måde. Debatten drejede sig om, hvorvidt det ville være forsvarligt og rigtigt af Enhedslisten at indtage det synspunkt, at det vil vi ikke stemme for.

Jeg kunne ikke drømme om at støtte en ideologi, der gik ud på, at vi skulle tvinge andre lande til at ændre deres forfatning på nogen som helst måde; det ved hr. Ole Stavad også udmærket godt. Jeg har sagt, at jeg mener, vi burde forlade en Union, som ikke er demokratisk, og at det er vores ret her i Danmark at forlade en Union, som ikke er demokratisk.

Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke vil være med til at påtvinge nogen lande noget som helst i deres forfatninger, men jeg vil heller ikke acceptere, at Enhedslisten skulle være tvunget til en bestemt stemmeafgivning i et spørgsmål som det her, og det var det, debatten handlede om.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg må desværre til start erklære mig helt, helt uenig med hr. Ole Stavad og fru Elisabeth Arnold på et bestemt punkt.

De har begge udtrykt deres forundring over hr. Keld Albrechtsens måde at argumentere på. Jeg er for længst holdt op med at undre mig over hr. Keld Albrechtsens måde at argumentere på, selv om jeg må sige, at hr. Keld Albrechtsen i dag pressede mig ud til grænserne. For hvad er det, hr. Keld Albrechtsen siger? Han siger: Jeg kan kun acceptere disse landes medlemskab af EU, hvis de har truffet deres beslutning ved folkeafstemning.

Når så man peger på, at f.eks. Sverige, Finland og Østrig traf deres beslutning om medlemskab ved folkeafstemninger, og hr. Keld Albrechtsen alligevel var imod disse landes medlemskab, siger hr. Keld Albrechtsen: Ha, nej, så var jeg imod Danmarks medlemskab, selv om Danmark traf sin afgørelse ved en folkeafstemning.

Hvorfor var hr. Keld Albrechtsen så imod deres medlemskab? Fordi disse lande tog stemmerettighed fra os; når der blev flere medlemmer, blev der færre stemmer til os. Med andre ord, vi skulle have forladt Unionen med den hovedbegrundelse, at Sverige, Finland og Østrig blev medlemmer. Det anser jeg virkelig for at være at blive presset ud på kanten af selv min mangel på evne til at blive overrasket.